

Hiermede is in 't kort de geschiedenis en wederoprichting verteld van de 'Rotterdamse' Marinierskapel, zoals wij, Rotterdammers, niet helemaal ten onrechte het nieuwe muziekkorps tot Rotterdams bezit hebben verklaard. Want zoals de band tussen Rotterdam en het Korps Mariniers onverbreekelijk is, zo is ook de marinierskapel in de 28 jaar van haar bestaan in het beeld van onze stad eenvoudig niet meer weg te denken.

NOTEN

1) J. Moree, 'Een Greep uit het Verleden'. In 1939 verschenen in het Marineblad en in extenso overgenomen in de periodiek voor officieren der mariniers 'Qua Patet Orbis', jaargang 1959 nr. 18, blz. 28.

2) '25 Jaar marinierskapel der Koninkl. Marine', samengesteld door C. B. Nicolas en Th. J. J. Couwenberg, uitgave 1970, hoofdstuk 'De tamboers en pijpen'.

3) J. Moree, 'Een Greep uit het Verleden', blz. 29.

4) Idem, blz. 31.

5) Idem, blz. 32.

6) Idem, blz. 35.

BLADVULLING

WATERVERONTREINIGING

Mijnheer de Redacteur!

Onlangs aan het IJsselmondsche Veer zijnde, zag ik in de Maas een strook vuil zwart polderwater, welke door het stoomgemaal was uitgemalen; naar de stad gaande bleef dit, zoo ver mijn oog kon zien, aan de dijkzijde doorvloeien; nu was de wind wel zóó, dat die het vuile water bleef aandringen. Als nu het Bassin der waterleiding groot genoeg is, dat met de eb geen water behoeft te worden ingelaten, dan is er geen gevaar dat men gemêleerd polderwater zal te drinken krijgen. Daar men het nu kan weten, zou men er voor kunnen zorgen.

Een Inwoner der Stad

(Ingezonden stuk in het 'Zondagsblad' d.d. 8 februari 1873.)